

За птахом піниться вода

Микола Вінграновський

За птахом піниться вода.
В малому полі мак червоний
Пречисту хмару вигляда
І макоцвітний погляд ронить.

Ти чуєш: плачуть по мені.
Ти чуєш: плачуть за тобою.
У множині і в однині
Тобою плачуть, плачуть мною.

А досить! брати — брали з нас
Терпінням, тілом — чим хотіли!
Ми не любили їх. Любили
Ми одне одного крізь час.

На юність молодість лягла —
Її обличчя опівденне...
Прийшла дорога дорога
До нас — до тебе і до мене.

Вона нам світиться одна.
Вона одна на всі дороги.
В ній одинина і множина,
Вітчизна й труд. І — всі тривоги.